

A felperes keresete alátámasztására két jogalapra hivatkozik.

A felperes álláspontja szerint azzal, hogy a Koreából származó poliészter vágott szál behozatala vonatkozásában fenntartották a dömpingellenes intézkedéseket, míg a Malajziából és Tajvanból származó poliészter vágott szál behozatalára nem alkalmaztak dömpingellenes intézkedéseket, az Európai Unió intézményei megsértették a hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelvét. A felperes vitatja a Tanács által az eltérő bánásmód igazolására előadott érveket. Az a tény, hogy a Malajziából és Tajvanból származó poliészter vágott szál ügyében benyújtott panaszt visszavonták, és a Tanács nem hozott végleges döntést, a felperes véleménye szerint nem igazolhatja a Koreából származó poliészter vágott szállal kapcsolatos hátrányosan megkülönböztető bánásmódot. A felperes vitatja továbbá azt is, hogy az a tény, miszerint a Malajziából és Tajvanból származó poliészter vágott szál esetében alkalmazott közösségi érdek-teszt eltért a Koreából származó poliészter vágott szál esetében alkalmazottól, igazolhatná az utóbbi esetében alkalmazott hátrányosan megkülönböztető bánásmódot. A felperes előadja továbbá, hogy – a Tanács álláspontjával ellentétben – az egyrészt Malajziával és Tajvannal, másrészt Koreával kapcsolatban végzett közösségi érdek-teszt során tett eltérő megállapítások sem igazolhatják a hátrányosan megkülönböztető bánásmódot.

A felperes azzal érvel továbbá, hogy az a határozat, miszerint az általa gyártott és exportált poliészter vágott szál behozatalával kapcsolatban alkalmazott dömpingellenes intézkedések megszüntetését a Közösség érdekei nem igazolják, alapvető ellentmondásokat és következetlenségeket tartalmaz.

(¹) A Malajziából és Tajvanról származó szintetikus vágott poliészter szálakra vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről és az ideiglenes vámok által biztosított összegek felszabadításáról szóló, 2007. június 19-i 2007/430/EK bizottsági határozat (HL L 160., 30. o.).

(²) HL L 247., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

2008. december 9-én benyújtott kereset – Cixi Jiangnan Chemical Fiber és társai kontra Tanács

(T-537/08. sz. ügy)

(2009/C 55/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Kína) (képviselők: J.-F. Bellis ügyvéd, G. Vallera Barrister)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság visszaható hatállyal 2006. december 29-étől – azaz azon időponttól, amikor a Tajvanból és Malajziából származó poliészter vágott szál behozatalára ideiglenes dömpingellenes vámot vetettek ki, amelyet azonban a 2007. június 19-i 2007/430/EK bizottsági határozat (¹) értelmében nem szedtek be – semmisítse meg a 384/96/EK rendelet (²) 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálatot követően a Fehéroroszországból, a Kínai Népköztársaságból, Szaúd-Arábiából és Koreából származó poliészter vágott szál behozatalára kivetett dömpingellenes vám fenntartásáról szóló, 2008. szeptember 10-i 893/2008/EK tanácsi rendeletet;

– a Tanácsot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetükkel a felperesek – Kínában letelepedett társaságok – a 893/2008 tanácsi rendelet megsemmisítését kérik, amely fenntartotta a – többek között – Kínából származó és a felperesek által gyártott poliészter vágott szál behozatalával kapcsolatban alkalmazott dömpingellenes intézkedéseket. A felperes arra hivatkozik, hogy ugyanazt a bánásmódot kellene alkalmazni a Kínából származó poliészter vágott szállra, mint amelyet a Tajvanból és Malajziából származó poliészter vágott szállra alkalmaztak a 2007/430/EK bizottsági határozat alapján. Ennélfogva a dömpingellenes vámot ugyanezen időponttól – azaz 2006. december 29-től – meg kellene szüntetni a Kínából származó poliészter vágott szál tekintetében is.

A felperesek által felhozott jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-536/08. sz., Huvis kontra Tanács ügyben előadottakkal.

(¹) A Malajziából és Tajvanról származó szintetikus vágott poliészter szálakra vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről és az ideiglenes vámok által biztosított összegek felszabadításáról szóló, 2007. június 19-i 2007/430/EK bizottsági határozat (HL L 160., 30. o.).

(²) HL L 247., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

2008. december 9-én benyújtott kereset – REWE-Zentral kontra OHIM – Kodí Diskontlāden (inéa)

(T-538/08. sz. ügy)

(2009/C 55/55)

A keresetlel nyelve: német

Felek

Felperes: REWE-Zentral AG (Köln, Németország) (képviselők: M. Kinkeldey és A. Bognár ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Kodi Diskontläden GmbH (Oberhausen, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2008. október 6-i határozatát (R 744/2008-4. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a kék, rózsaszínű és fehér „inéa” ábrás védjegy a 3., 5. és 16. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (4 462 826. sz. védjegybejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a Kodi Diskontläden GmbH.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 8., 9. és 16. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott „MINEA” védjegy (303 61 428.5. sz. védjegy), a felszólalás a 16. osztályba tartozó áruk ellen irányul.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a felszólalási osztály határozatát hatályon kívül helyezte.

Jogalapok: a 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2008. december 15-én benyújtott kereset – RWE és RWE Dea kontra Bizottság

(T-543/08. sz. ügy)

(2009/C 55/56)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: RWE AG (Essen, Németország), RWE Dea AG (Hamburg, Németország) (képviselők: C. Stadler és M. Röhrig ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozat 1. cikkét azon részében, amely megállapítja, hogy a felperesek megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését és az EGT-Megállapodás 53. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozat 2. cikkét azon részében, amely a felperesekkel mint egyetemleges adósokkal szemben 37 440 000 EUR összegű bírságot szab ki;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan csökkentse méltányosan a határozat 2. cikkében a felperesekkel mint egyetemleges adósokkal szemben kiszabott bírságot;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a COMP/39.181 – gyertyaviasz ügyben 2008. október 1-jén hozott C (2008) 5476 végl. bizottsági határozatot támadják, amelyben az alperes megállapította, hogy bizonyos vállalkozások, köztük a felperesek, a paraffinviasz-szektorban tartósan fennálló megállapodásban és/vagy folytatólagos összehangolt magatartásban való részvételük miatt megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét.

Keresetük alátámasztására a felperesek három jogalpra hivatkoznak.

Első jogalapjukkal a felperesek azt kifogásolják, hogy az alperes megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését és az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikke (2) bekezdésének a) pontját, amikor a vállalkozás fogalmát a felperesek terhére tévesen alkalmazta. Az alperes a korábbi DEA Mineraloel AG, illetve – a társaságnak a Shellel paritásos közös vállalatá váló átalakulása után – a Shell & Dea Oil GmbH jogsértéséért a felpereseket tette felelőssé, és emiatt velük szemben bírságot szabott ki, anélkül hogy bizonyította volna gazdasági egység fennállását.

Másodlagosan a felperesek a második jogalappal előadják, hogy az alperes a 2002. évi engedékenységi közleményt helytelenül alkalmazta, és ezáltal megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a Shell által a korábbi DEA Mineraloel AG, illetve a Shell & Dea Oil GmbH paraffinviasz-ügyletére vonatkozóan benyújtott engedékenység iránti kérelmet nem terjesztette ki a felperesekre. Az alperes ezáltal ellentmondásba került azon álláspontjával, miszerint 1992. szeptember 3-tól 2002. július 30-ig éppen e paraffinviasz-ügylet a felperesekhez hasonlóan ugyanazon gazdasági egység részét képezte. Az engedékenységi közlemény helyes alkalmazása esetén az alperesnek teljes mértékben el kellett volna engednie az esetleges bírságot a felperesekkel szemben.

Másodlagosan a felperesek a harmadik jogalappal azt kifogásolják, hogy az alperes megsértette a bírságkiszabás lényeges elveit, különösen az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét, és ezáltal megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) és (3) bekezdését. Az alperes helytelenül alkalmazta a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást, mivel a cselekmény tekintetében releváns fogalmat nem megfelelően reprezentatív referenciadátum alapján vizsgálta, és így olyan alapszeget állapított